

HARANG-SZÓ

*A Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2004. III. évfolyam, 3. szám, Szent Mihály hava

Kedves Szülők, Kedves Testvérek!

Amikor benneteket szüleitek tanítottak, az életre készítettek fel titeket. Ez az iskola kötelessége is. De legfőképpen a tantárgyak közül a hittan tanít keresztény, erkölcsös embernek lenni, ugyanis világnézetében nincsen hiány, hanem betölti az ember életét, és segít a személyes kapcsolat létrehozásában Istennel. Ezek: imádság, amelyben a keresztények közössége valósul meg, hit, amelyben az ember egész életét odaadja Istennek, és válaszol az Ő hívásaira. Ezért írássátok be gyermekeiteket hittanra, hiszen megkeresztelek Isten házában erre ígéretet tettetek. Gondoljatok arra, hogy a keresztény élet a keresztséggel kezdődik és ott nem szabad megállni. Társadalmunknak is fontos, hogy legyenek keresztény emberek, akik hiteles értékrendet képviselnek.

Ezeket gyermekeiteknek is tanítsátok meg, mivel később már ezt nem lehet pótolni. Többet ér tehát minden hobbynál, szakkörnél a hitbeli képzés. Isten előtt felelősséggel tartozunk másokért. Gyermekeiteknek hittanórán a mennyei Atya szeretetét tanítjuk. Ezért hasznos, ha már kiskorában tudja ezt értékelni és megbecsülni. Utódainak, a felnövekvő generációnak is ezeket az értékeket tudja átadni. Van valami az anyagon túl, ami többet ér, és ez a lélek élete. A földi dolgok elmúlnak, de a mennyei dolgok maradandók. Ti is adjátok meg a lehetőséget gyermekeiteknek erre, hogy életükben fölfedezzék a Teremtő Isten jóságát, az Evangélium tanítását és értékét, hogy krisztusivá váljanak.

Várom gyermekeiteket a hittanórán, azzal a lelkesedéssel, és buzgósággal, amelyet nektek is kívánok mindennapjaitokban.

Nagy Nándor plébános

Zarándok út Mátraverebély – Szentkútra

Augusztus 23-án eligazításra összejött az útrakelők kis csapata, amikor megbeszéltük az indulás előtti, valamint az úti teendőket: ki mit hoz, mivel járul hozzá a csütörtöki ebédfőzéshez. Nagy lelkesedéssel vártuk az indulás napját. Augusztus 25-én az indulás reggelén derült ki, hogy két fő nem tud jönni, az egyikőjük megbetegedett, a másik személynek az édesanyja lett nagyon beteg, így nyolc órákor sajnos tizenhét fő indultunk, majd Bokros felé menet még egy személlyel gyarapodtunk. Elindulva elénekeltük „Ének az elinduláskor” című éneket, majd Nándor atya irányításával elmondtuk a Hétfájdalmú Szűzanya Rózsafüzért. Az első megállónk Szolnokon volt, egy negyedóra pihenővel. Továbbhaladva elénekeltük a „Készül a koszorú” éneket, kis idő múlva a Rózsafüzér tagjaival közösen elimádkoztunk az Örvendetes Rózsafüzért, befejezésül a Hozsanna énekeskönyvből énekeltünk. Kócsó Jánosné Katika külföldről hozott egy imát, az Üdvözlégy Máriát olvasta fel. Utunk során Nándor atya idézett egy befejező imát: XII. Piusz, Szent István Magyarországnak nagyon szeretett pápája 1958-ban így köszöntötte Máriát:

„Égi szépséged ragyogásától elragadtatva és a jelen szükségétől indítatva keressük a menedéket karjaidban, Krisztus szeplőtelen édesanyja és a mi anyánk is, Ó Mária!

Teljes bizalommal reméljük, hogy szerető szívedben őszinte kérésünk meghallgatásra talál és a biztos kikötőbe a viharok között, amelyek mindenfelől háborgatnak.

Ó Isten kiválasztottja! Hallgass a könyörgő imádságra, amely minden hű szívből felszáll. Szállj fájó sebeink fölé!

Változtasd meg azok gondolkodását, akik gonoszságot művelnek! Nevedben, mely az égben teljes összhangban felcsendül, eszméljenek rá az emberek:

Hogy testvérek és nemzetek egyetlen család tagjai, amelyet a mindent átfogó és valóságos békének a napja töltsön el sugaraival.

Fogadd, ó legjóságosabb Anya, alázatos imádságunkat! Mindenekelőtt könyörögd ki számunkra, hogy egykoron a boldogság állapotában Veled egyesülve bársony széked előtt ezt a dicsőítő dalt ismételhessük, amelyre földünkön oltáraid előtt felcsendül:

Egészen szép vagy Mária! Te vagy népünk hírneve, öröme és dicsősége! Amen.”

Fél egykor érkezünk Szentkútra, ahol Márk atya fogadott bennünket, valamint a harangokat is megkondították, jelezve, hogy zarándokok érkeztek. Az atya bemutatta szálláshelyünket és a közösségi szobát ahol étkezhünk és a lelkigyakorlat lesz megtartva. Elszállásolás után bementünk a templomba ahol közösen imádkoztunk és énekeltünk. Ezek után Márk atya ismertette a templom és a Szentkút történetét, melyek a templom freskóin is láthatók. A népi hagyomány szerint 1091 vagy 1092-ben Szent László király lova patája nyomán fakadt a mai kút forrása. 1095 és 1195 között történhetett az első testi gyógyulás. Megjelent a Szűzanya, karján a kis Jézussal, egy verebélyi néma pásztornak és a mai Szentkút forrásvizével meggyógyította. 1210-ben a szentkúti zarándokok sokasága miatt építtette a Vereb család az első kegytemplomot Verebély községben. 1258-ban ennek a templomnak már búcsúkiváltsága volt. 1400 november 9-én IX. Bonifác pápa a kegyhelynek azt a búcsút engedélyezte, amit az Assisiben lévő Porciunkula templomban és a Aachenben a Szent Szűz templomában Szent Margit ünnepén lehetett elnyerni. Nagyboldogasszony ünnepére tizenkét papnak adott gyóntatási engedélyt. 1700-ban XI. Kelemen pápa kivizsgáltatott néhány Szentkúton történt csodás gyógyulást és azok valódiságát elfogadta. 1705-ben épült fel az első kőkápolna, 1710-ben XI. Kelemen pápa már ehhez a kápolnához kötötte a teljes búcsú elnyerését. 1701-ben Nagyboldogasszony vigiliáján az esti körmenetben a résztvevők szemeláltára megjelent az Istenanya a kis Jézussal.

Almási János a jászok és a kunok főkapitánya Szentkúton nyert rendkívüli gyógyulásáért hálából Bellágh Ádám Antal szentkúti remete pap segítségével 1758-63 között felépítette a mai kegytemplomot és mellé egy kolostort.

Szentmihályi Mihály plébános, egri kanonok vice esperes 1767-ben Nagyboldogasszony napján a szentkúti vízben való egyszeri fürdés után, kínos derékfájásától szabadult meg. Ő írta hálából 1794-ben az első Szentkútról szóló könyvet. 1782. július 17-én VI. Pius pápa a Boldogságos Szűz minden ünnepére, valamint Páduai Szent Antal és Szent Anna ünnepére, 1858. július 18-án IX. Pius pápa már a Keresztjáró hét három első napjára is, XI. Pius pápa pedig az év minden napjára teljes bűcsút engedélyezett Szentkútnak. 1970-ben VI. Pál pápa a kegytemplomot „basilica minor” címmel tüntette ki. A szentkúti barlangokban a XIII. századtól éltek remeték, az utolsó remete Dobáth Jozefát 1767-ben halt meg, sírja a bazilikában van.

A ferencesek már a XIII. századtól lelkipásztorkodtak a bűcsúk idején. 1710-től a környékbeli plébánosoknál vagy híveknél szálltak meg. 1772-től a kolostor lakói. 1950-ben az állam elűzte őket, 1989-ig az Esztergomi Főegyházmegye látta el a kegyhelyet, azóta ismét a ferencesek

szolgálnak Szentkúton. A történetek ismertetése után megebédeltünk, majd lelkigyakorlaton vettünk részt, melyet Leopold ferences atya tartott, amit egy rendi imával kezdett: „Fölséges és dicsőséges Isten, világosítsd meg szívem homályát, - sötétségét -, adj nekem igaz hitet, biztos reményt, érzéket és értelmet, hogy megtegyem a Te szent akaratodat, parancsodat.”

A lelkigyakorlat igen elmélyült gondolatokat világított meg és tett érthetővé számunkra. Többek között ismertette amikor Pál apostol a korintusi hívekhez beszélt Jézusról, beszéde azonban nem talált meghallgatásra. A későbbiek folyamán ugyan ezen emberekkel egyházat tudott létrehozni, pedig az akkori időben Korintus nagyon hitetlen és rossz erkölcsű város volt. A továbbiakban a szeretetről és a hitről beszélt és beszélgettünk, majd szentmise következett melyet a Boldogságos Szűz Anya tiszteletére ajánlottunk fel. A mise utáni szent órát Nándor atya vezette, melyet Nagy Szent Gertrúd elmélkedésével zártunk. Este húsz órától szalonasütés mellett beszéltük meg a nap eseményeit.

A második napon az otthonról hozott reggeli elfogyasztása után kilenc órától Nándor atya szentmisét mutatott be, majd hatan hozzáfogtunk a déli kolbászos paprikás krumpli főzése, valamint a csalamádé előkészítéséhez. A főzést ketten végezték Szivákné Ágika és Kallainé Margitka.

Háromnegyed tíztől folytatódott a lelkigyakorlat, melyet szintén Leopold atya vezetett. Alaptételként ismertette a temetést és a feltámadást Krisztus esetében, melyet a torinói lepel is bizonyít.

Jézust egy lepelbe fektették, állát felkötötték, szemeire pénzérték tettek és így fejénél áthajtva a leplet ráterítették a test elülső részére és átkötötték. Így fektették a sírkamrába és egy hatalmas követ gurítottak a sír elé és az egészet lepecsételték azért, hogy a hívei nehegy ellopják. Húsvét vasárnap reggelén az Isten angyala leszállott és elhengerítette a követ. A római katonák mindezt látták. A főpapok jöttek és tudomást szereztek minderről, lefizették a katonákat, hogy azt mondják, hogy a tanítványok lopták el a testet. A leplen lévő sötét és világos részeken a test ábrázolását lehet

(Folytatva a 4. oldalon)

kivenni. Leopold atyától megismerhettük, hogy a hit az alapja annak amit remélünk, egyben a láthatatlan világnak az eszköze; a szeretet és a hit egy szövetség, amely örök.

Tizenhárom órákor, amikor elkészült az egy tál étel megebédeltünk, sőt még az ottani atyák is ettek főztünkből. Az ebédet a savanyúsággal együtt mindenki nagy elismeréssel dicsérte. Ebéd után többen elmentünk a Szent Anna forráshoz, ott megmosdottunk, ittunk és vittünk magunkkal vizet amit később is fogyasztottunk. Két óra után a délelőtti lelkigyakorlat lett kiértékelve az előadó atyával. Magyarázatot adott olyan kérdésekre amely felgyülemlett bennünk. Az egy óra amely kérdésekre és válaszokra lett szánva igen gyorsan elröppent. Az atya teljes egészében az egyház és a biblia tanítása alapján értékelt, a kérdezők pedig sajnos a mai társadalmi gondokat is előtérbe helyezve próbálták igazukat magyarázni. A tartalmas beszélgetés kölcsönös kompromisszummal zárult.

Nándor atyának felvetettük, hogy karácsony vagy a húsvét előtti lelkigyakorlat megtartására kérje fel Leopold atyát, láthassák a hívek, hogy milyen mély érzelmű beszélgetésben volt részünk, milyen hiányosságokat eredményezett az elmúlt közel ötven év a vallásosság mellőzésével, ugyanis a lelkigyakorlat során elhangzó előadások után az ember feltöltődése hosszú időre hatást gyakorol vallásossága tekintetében. Azt hiszem a zarándok csoport tagjának- *Morzsik Márta* „A lélek varázsa” című verse is megerősíti a fentieket.

*Tégy boldoggá minket ó Szentlélek!
Hiszen ha jelen vagy többé már nem félek!
Ezért fohászkodik sok ember oly híven:
Jöjj hozzám kérlek, hisz nagyon vár a szívem!*

*Oly sok embert érint e gyönyörű élmény.
Együtt merengeni feltündöklő fényén.
Ezt rejti nekünk mindig az Isten háza.
Ha eljön a lélek végtelen varázsa!*

A „kiértékelés után” buszra ültünk és elmentünk többek között Hollókőre, megnéztük a környékre jellegzetes házakat, ahol kiállítások sokasága fogadott bennünket. Legtöbbünket a Babamúzeum látványa

ragadott meg, ahol csodálatosabbnál csodálatosabb tájjellegű babák, azok ruhái fogtak meg bennünket. Sajnos leírást nem tudott adni a vezető hölgy, mivel nem régóta üzemelteti a kiállítást és még nem készült el a tájékoztató kiadványuk.

Ennek ellenére készségesen magyarázta a maga palócos beszédével egy-egy ruhadarab mely tájra emlékeztet és hol használják még most is főleg nagyobb ünnepnapokon. Az idő rövidsége miatt sajnos több múzeum, - többek között a Posta Múzeum - mellett is elmentünk, vagy csak rövid időre néztünk be a kiállításokra. Tovább mentünk Szécsénybe. Már az utazás alatt is esett az eső, megérkezésünkkor pedig igen rákezdte. A célunk az lett volna, hogy a Kastély Múzeumba bemegyünk, de sajnos 2005-ig felújítás alatt áll. Így meglátogattuk a Ferences rendi templomot, valamint megnéztük a kolostort kívülről. A kolostorban közel hétszáz éve élnek ferencesek. A kolostor és a templom története összefonódik a magyar történelem számos eseményével. A Ferences rendnek, a „ferences családnak” három ága van: a Ferences testvérek, a Klarissza nővérek, valamint a Szabályozott Harmadik Rend és a Ferences

Világi Rend- valamennyi közösség jelen van Szécsényben.

A rend alapítója - Assisi Szent Ferenc - 1205-ben egy huszonnégyszáz éves itáliai posztókereskedő felismeri, hogy a hírnév és a gazdagság bensejében feszülő vágyának nem is sejtett beteljesülését kínálja Isten, aki fiában Jézus Krisztusban értünk szolgává és szegénnyé lett. Ez a felismerés megváltoztatja Ferenc életét „elhagyja a világot” és hirdeti, hogy egyetlen Atyának vagyunk a gyermekei. Életeszménye a miniritás, kisebbnek lenni mindenkinél, nem uralkodni senkin, ahogy Krisztus is mindenki szolgája lett. Az egyház elismerte őket mint szerzetesi közösséget, melynek jele a pápai bullával jóváhagyott életszabály 1223-ból. 1226-ban negyvenöt évesen meghal. Rá két évre már a magyar földre is eljutottak az első ferencesek. Először Esztergomban találunk otthonra, később Eger, Pozsony, Győr, Székesfehérvár és Óbuda adott otthont nekik. IV. Béla kezdettől fogva támogatta őket, főleg a tatárjárást követően, akik később bekapcsolódtak a lelkipásztori munkába is. Építészeti terén eleinte igénytelenek voltak más rendekhez képest, ennek köszönhetően tudtak megmaradni a török megszállás után is, így maradt meg a török hódoltság után a szegedi ferences kolostor is. Az 1848-as önkényuralom alatt is őrizték a magyar egyházat. A trianoni békekötés után a rend súlyos veszteséget szenvedett, de szerencsére a létszámbeli gyarapodás ellensúlyozta ezt.

A II. Világháború utáni újjáépítésben is részt vettek, huszonnégyszáz rendházban tevékenykedtek. 1948-ban az egyházi intézményeket államosították, majd 1950-től a szerzeteseket internálták.

1989. augusztusában a korábbi rendeletet visszavonták és a szécsényi kolostor és kollégium újra az egyház fennhatósága alá került. Itt említem meg, hogy 1936-tól az 1950-ben történt feloszlásukig templomunkban és a templommal egybeépült kolostorban a ferencesek tevékenykedtek. Szent Ferenc és Szent Antal ereklye is van tulajdonunkban, díszes tartókban.

27-én zárándoklatunk utolsó napján – Szent Mónika neve napján – a hét órákor Zsolozsma volt a templomban Leopold atya vezetésével, melyen Márk és Nándor atya

mellett részt vett egy ferences rendi testvér is. Nyolc órákor kezdődő szentmisénkben Leopold atya Szent Mónika cselekedeteiről prédikált, akinek tíz évi imádkozása után vallástalan fia megtért. Mise után megreggeliztünk és készülődtünk a hazainduláshoz. Mivel az idő engedte végigjártuk a keresztutat majd imával és Nándor atya búcsúszavával elkészöntünk.

Indulásunkkor ugyan úgy mint érkezésünkkel harangoztak a zárándokok tiszteletére. Az úton elimádkoztuk a Fájdalmas Rózsafüzért, majd az út többi részében beszélgettünk a három nap történeteiről. Isten segítségével délután három órákor minden baj nélkül megérkeztünk.

Felföldi Miklós

Templomunk búcsúja

Augusztus 2-án templomunk búcsúnapján a **Porziunkula**-i búcsún az ünnepi szentmisét a kiskunfélegyházi Fő Plébániáról Pitóczy Zsolt káplán atya mutatta be.

Bemutakozom

Magyar Katalin vagyok, 1990. december 17-től nyugdíjas óvónő. 1979-81 között elvégeztem Budapesten a Hittudományi Akadémia Levelező Tagozatát, utána pedig a Hitoktatóképzőt és hitoktatói oklevelet kaptam. Szentesen lakom, a Jézus Szíve templomhoz tartozom területileg. Ebben az egyházközségben 1980-tól 1997-ig templomi hitoktató voltam. 1997-ben átadtam ezt a szép munkát másoknak, mert édesanyám egészsége nagyon megromlott, egyre több segítségre, odafigyelésre, törődésre volt szüksége. Ő 2002. április 14-én meghalt. Utána Miklós testvéremmel nagybeteg sógornőmet ápoltuk, akit 2002. december 30-án temettünk el.

2003. március 3-tól Gyulay Endre megyéspüspök úr megbízott, hogy helyettesítsem a Piroskavárosban a gyermekét váró hitoktatónőt, akinek második gyermeke idén augusztus 10-én született meg.

Nagy megtiszteltetés a hitoktatás munkája számomra, és Isten segítségével igyekszem az elvárásoknak szerényen megfelelni. Nagy öröm nekem, hogy a Gondviselés újra gyerekeket bízott rám, hiszen korábban 36 éven át dolgoztam értük és közöttük.

Magamról szeretném elmondani még, hogy 15 éve bencés obláta – harmadrendi tag – vagyok és Pannonhalmához tartozom. A bencés lelkiséget hálás szívvel vállalom és nagy ajándéknak tartom Isten kezéből. Ennek a lelkiségnek Szent Benedek Regulája az alapja, és igyekszem a mindennapokban a Regula szelleme szerint élni, mert ez gazdagítja hitemet, keresztény gyakorlatomat és mindig eligazít a problémákban is, mert a Szentírásból és az Egyház liturgiájából táplálkozik. Szüntelenül arra figyelmeztet a bencés lelkiség minket: „Semmit elébe ne tégy Krisztus szeretetének!...” /Reg 4,21/

Vasárnaponként azért nem látnak a Kedves Hívek a Piroskavárosi templomban, mert ilyenkor három faluban vagyok kántor: Eperjesen, Gádoroson és Nagyszénáson. Szeretnék köszönetet mondani minden kedves Testvérnek, amiért elfogadtak körükbe befogadtak engemet. Köszönöm azt is a gyerekek nevében is, hogy minden legapróbb hittanos megmozdulásunkat figyelemmel

kísérik és hálás szívvel örülnek nekünk. Szeressük nagyon egyházközségünk hittanosait és minden gyereket, akikkel találkozunk, akiket Isten miránk bízott, mert róluk is mondja Urunk Jézus: „Vigyázzatok, meg ne vessetek egyet sem e kicsinyek közül! Mondom nektek, angyalaik az égben szüntelenül látják Mennyei Atyám arcát...”. /Mt 18,10/

Magyar Katalin Mária

Hogyan olvassuk a Bibliát?

Minden hó utolsó szombatján az esti szentmise után Nándor atya előadás sorozatában ismerkedhetünk a Szentírással és a Szentírásolvasással.

Az első előadásra szeptember 25-én a Kolostor épületében található könyvtárban kerül sor, egy-egy előadás időtartama általában egy óra.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Szentek szobrai és keresztek

Folytatjuk megkezdett sorozatunkat, a város és környékén található kereszteknek és Szentek szobrainak bemutatását. Az anyaghoz felhasznált forrásmunkák elsősorban a „Mozaikok Csongrád város történetéből 1989”, valamint Gyovai B. Lajos „Szentek szobrai és keresztek” című írásaiból valók. A történet változásokat és egyéb új ismereteket Felföldi Miklós dolgozta fel, a fotókat Révész Gábor készítette.

Liturgikus célra állított keresztek

Orbán –kereszt

Szent Orbán szobránál évről évre megtartották az Orbán-napi búcsút. Ünnepi szentmise és prédikáció is volt, ezért állították oda a keresztet is. A kereszt kőből készült, talapzatán ez olvasható:

„ISTEN DICSŐSÉGÉRE
HEGYI ANTAL PLÉBÁNOS
HOZZÁJÁRULÁSÁVAL EMELTETTÉK
A CSONGRÁDI HOMOKI ÉS
SZÖLŐBELI HÍVEK”
1893.

Felújítása 1987-ben történt.

Csurgó-parti kereszt és harang

Az úgynevezett Csurgó határrészen, a Tiszához közel áll egy dombon ez a kereszt, mely kőből készült, vaskorpusszal. Talapzatán márványlapon a következő felirat olvasható:

„ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÁLLÍTOTTA
LANTOS JÓZSEF
ÉS
CSERNÁK APOLLÓNIA
HITVESPÁR
AZ 1900^{IK}. ÉVBEN”

A kereszt mellé 1927-ben harangot állítottak, melyet Szent Márton tiszteletére szenteltek. Márton nap táján (nov. 11.) idős emberek elbeszélése szerint itt szentmisét is tartottak, úgynevezett „Márton-búcsút”. Felújítása 1988 nyarán történt. A rendszerváltozás után a színesfémgyűjtők nem kíméltek semmit, nemcsak a vonatok jelzőberendezéseinek réz kábeleit lopták, hanem a határban lévő harangokat is, így 2001-ben leszerelésre került és azóta a Szt. József plébánián van elhelyezve. Sajnos nagyon sok ehhez hasonló kisharang tűnt el, így többek között a mámai réti iskola harangja is.

Kérjük Kedves olvasóinkat, hogy elsősorban a város környékén és határában található keresztekre és szentek szobraira és azokkal kapcsolatos egykori eseményekre hívják fel figyelmünket, hogy sorozatunkat tovább tudjuk folytatni.

Kedves Olvasóink!

Vincze Lászlóné Eta néni, juttatta el nekünk a Ferencesek 1931. évi kalendáriumát, ebben találtuk az árpádházi királyi család szentjeinek életrajzát, amit az akkor leírtaknak megfelelően folytatásokban adunk közre.

Egyik ősrégi egyházi énekünkben található a következő két sor:

*„Virágos kert vala híres Pannónia,
Mely kertet öntözte a szép Szűz Mária.”*

Ennek a virágos kertnek sok szép és illatos virágja volt, de a legszebbek és legillatosabbak azok voltak, amelyek Magyarország királyi családjából, az Árpádház rózsatőjéről sarjadtak. Az árpádházi királyi család négyszáz éven keresztül nemcsak uralkodókat adott a magyar nemzetnek, hanem szenteket is, akik, mint fényes csillagok ragyognak a katolikus egyház egén. Igazán méltónak tartjuk, hogy a magyar nép is lássa azt az illatos rózsacsokrot, amelyet a magyar királyi család ajándékozott Istennek.

Szent István király

Géza fejedelem és Sarolta, - az erdélyi törzsfőnök, Gyulának leánya, - fia. Született 975 körül Esztergomban, s Vajknak nevezték pogány szülei. Mikor Szent Adalbert megkeresztelte az egész fejedelmi családot, a Vajk nevét Istvánnal cserélték fel. 995-ben feleségül vette Gizellát, II. Henrik bajor herceg nőtestvérét. 997-ben átvette Magyarország kormányzását, s teljes erővel hozzáfogott a magyar nép megtérítéséhez. Kereszttel kezében bejárta az országot s mindenütt tanított s mindenütt hirdette Krisztus igéjét. Tanításával és erényes életével csakhamar sokakat megtérített. Hogy munkájának maradandó sikere legyen, elküldötte Rómába Asztrik bencés apátot azon kéréssel, hogy II. Szilveszter pápa vegye fel a magyar nemzetet Krisztus egyházába, s küldjön neki koronát. A pápa teljesítette kérését, s így 1001-ben, Esztergomban magát királlyá koronáztatta. Mint az egyház apostoli követe rendezte az egyházat, s mint koronás király szervezte az államot. A sok munka közepette is féltő gonddal nevelte fiát, Imre herceget, hogy méltó utódja legyen. De az Úr másként határozott. Imre herceg hirtelen meghalt 1031-ben. Ez a csapás megtörte a jámbor és öreg királyt.

Legfőképpen az nyugtalanította, ki lesz az utódja. Az ország rendjeivel végül abban állapodott meg, hogy nővérének, akinek férje Urseolo Ottó veneziai nemes; fia legyen az utód.

Az öreg király miután érezte, hogy a halál közeledik, egész országát a Boldogságos Szűznek ajánlotta fel, s aztán csendesen elaludt az Úrban 1038. augusztus 15-én. A magyar nemzet eltemette Székesfehérvárott az általa épített gyönyörű bazilikában. Sírjánál sok csoda történt, ezért 1083-ban Szent László király VII. Gergely pápa engedélyével kinyitatta a koporsót augusztus 20-án, s az ország püspökei szenté nyilvánították. Az idők mostohasága következtében teste eltűnt, csak jobb keze maradt meg, amellyel annyi jót tett. Ezt most Budán őrzik a Szent Zsigmond – kápolnában, s minden évben augusztus 20-án nagy körmenetben körülhordozzák. Megvan még koponyája is Raguzában a Domonkosok templomában, a melyből egy darabkát Mária Terézia a székesfehérvári püspökség alapításakor a székesegyháznak adományozott.

Kedves Gyerekek!

Becsöngettek...- hallottuk a rádióban, televízióban. Tudjuk, azért kell iskolába járni, hogy tanulás útján gazdagodjunk ismeretekben, mert csak így tudunk boldogulni az életben.

Hittan órára is becsöngettek. Nem az iskolában, hanem a szívünkben. Vajon hány gyerek hallja meg a hívó csöngetés szavát szíve mélyén: Jöjjetek hittan órára, hogy egyre többet tudjatok a Jóistenről. Azért tanulunk hittant, hogy Isten akaratát megismerjük, felismerjük az ő szeretetét minden helyzetben, és jól el tudjunk igazodni az örök élet dolgaiban már itt a földön.

Elmondok nektek egy bibliai történetet. Az Ószövetségi Szentírásból tudjuk, hogyan figyelt Isten szavára a szíve mélyén egy kisfiú, akinek Sámuel volt a neve /1Sám 3, 1-9/. Ez a kisfiú a templomban lakott, Éli főpap volt a tanítója. Jó tanuló fiúcska volt, mindent tudni akart a Jóistenről, amit csak az ember megtudhat. Egy alkalommal álmában úgy hallotta, hogy valaki szólítja őt: „Sámuel, Sámuel...”. Azt hitte, hogy Éli főpap hívja. Gyorsan felkelt és hozzá sietett. De a főpap azt mondta: „Nem hívtalak fiam, menj vissza, feküdj le és aludjál...”. De Sámuel alig aludt el, újra felébredt a hívó szóra. A főpaphoz sietett, de újra aludni küldte őt. Harmadszorra is megisméltódott a hívás. Amikor aztán tanítómestere felismerte, hogy az Isten szólítja a kisfiút, azt mondta neki: „Menj, feküdj le és aludj, aztán ha valaki szólít így válaszolj: Beszélj, Uram, szolgád figyel!...”. És a kis Sámuel engedelmeskedett. Amikor újra hallotta a szólítást, azt mondta: „Beszélj Uram, szolgád figyel!...”.

A kis Sámuel minden hittanos gyerek példaképe lehet. Vajon mekkora benned a kíváncsiság, hogy te is megtudjad, mit akar a Jóisten az embertől, és hogy mennyire szereti az embereket? De a tizenkét éves Jézus is példát mutat minden gyereknek. Amikor szülei keresték és megtalálták őt a templomban, azt kérdezte tőlük: „Hát nem tudjátok, hogy Atyám házában kell lennem?...” /Lk 2,49/

Milyen jó lenne, ha ti is örömmel jönnétek hittan órára, ahogyan Jézusunk sietett a templomba. Milyen jó lenne, ha kíváncsiak lennétek a Jóisten üzenetére, amit hittan órán és

a vasárnapi szentmisén hallhattok. Ilyen volt a kis Sámuel, az Úr Jézus és sok-sok magyar ősünk.

Amikor megkereszteltek bennünket a templomban, szüleitek, keresztszüleitek megígérték, hogy hitük szerint nevelnek titeket. Ebben siet segítségükre a hittan órákon kapott tanítás is. Mert csak akkor tudjuk igazán szeretni az Úr Jézust, ha megismerjük életét, cselekedeteit, tanítását. Jézusunk pedig megismertet minket a Mennyei Atyával, az ő szeretetével és akaratával.

Szeretettel csemetéink szívetek ajtaján és mindnyájatokat hívunk hittan órára, mert az Úr Jézus nagyon vár benneteket! Akik nem tudnak az iskolai hitoktatásra járni, jelezzék Plébános atyának. Számukra más időpontban – például szombat délelőtt, vagy délután a szentmise előtt – örömmel tartunk hittan órát. Ne feledjétek hát a kis Sámuel válaszát a hívó szóra: „Beszélj, Uram, szolgád figyel!...”. Ha valóban odafigyeltek a tanításra hittan órán és a vasárnapi szentmisén, megtudjátok, mennyire szereti a Jóisten az embereket. Az Úr Jézus lesz a legjobb barátotok, aki megtanít minket arra, hogyan leszünk kedvesek az Úristen előtt, és miben áll az igazi boldogság már itt a földön.

Kedves Gyerekek!

Jöjjetek hittan órára, szeretettel várunk benneteket az Úr Jézus nevében:

Plébános atya és Kati néni

Kedves Hívek!

Továbbra is kérjük, hogy az egyházfenntartási hozzájárulásuk befizetését személyesen, vagy megbízottjuk útján a Plébánia Hivatalban munkanapokon 8-12 óra között, illetve a szentmisék után tegyék meg.

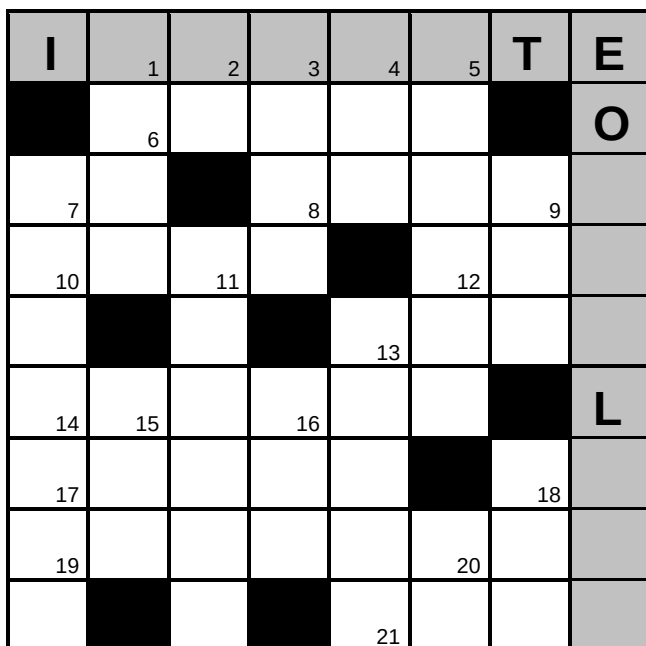

„Az élet önmagában nagy érték, ennél csupán a feladat nagyobb, amelyet nekünk szánt: hogy hittel és szent elkötelezettséggel cselekedjünk meg, amit kíván tőlünk.”

Albert Schweitzer

Kedves Gyerekek!

A megfejtését a satírozott mező tartalmazza, melyet október 17-ig juttassátok el a Plébániára, vagy adjátok át a hitoktatótoknak. A helyesen megfejtők neveit a következő lapszámunkban közölni fogjuk. Kellemes időtöltést kíván a rejtvény készítője Zilahi Klára.

Gyerekek!

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvényünk megfejtéseit augusztus 1-je helyett a napokban kaptuk meg töletek, így sajnos a plébános úr által ígért egy-egy gombóc fagyival történő elismerés is elmaradt.

Gratulálunk a határidőn túl, de helyesen megfejtőknek. A hitoktatótok értékelése alapján az alábbi személyek voltak a legügyesebbek a feladat megoldása során.

Halász Dániel
Nagy Mihály
Sineger Máté
Győri Sándor
Blaskovics Dániel
Deák Viktória
Tóth Anita Anna
Tóth Nelli
Almádi Angéla
Dulicsek Dóra
Sági Emese

Vízszintes:

- 6-Nagyobb település
- 7-Gép egy része!
- 8-Fehérré válik a haja
- 10-TV-ben van
- 12-TST
- 13-Leánynév
- 14-Győzelem
- 17-Ilyen süti is van
- 18-Mama egynemű betűi
- 19-Földben élő gyűrűs állat
- 21-A tizenhárom vértanú városa

Függőleges:

- 1-Északi nép
- 2-Morse-jel
- 3-Nem gyenge
- 4-Nitrogén, oxigén, kén vegyjele
- 5-Bútordarab
- 7-A sokpénzű emberé
- 9-Nagyobb főzőedény
- 11-Két szó: vezetékben van; patás állat
- 13-Szlovákiai magyar város
- 15-Ilona becézve
- 16-DÁI
- 20-Néma zár!

Fiatalok!

Várunk minden nyolc év feletti fiút és lányt a Szent György cserkészcsapat tagjai sorába. A foglalkozásokat pénteken 16.00 – 17.00 között tartjuk a Plébánia Kolostor épületében.

Aki legalább egy esztendő végig dolgozik velünk annak a következő évben többek között kedvezményes táborozási lehetőséget tudunk biztosítani.

Pista bá (Dékány István)

Hallgassuk a Katolikus Rádiót!

Cserkész - tábori - napló

Július 26-án reggel szép időben a félhatos vonattal indultunk a táborhelyre. Az út alatt minden rendben volt. Szakadó esőben dél körül megérkeztünk Kemencére, sajnos nem tudtunk semmit se tenni ezért várakoztunk a jobb idő reményében, de hiába. Így az első éjszakát a Kőrözsa Panzióban töltöttük. A következő nap hasonlóképpen folytatódott azzal a különbséggel, hogy a sátrakat már feltudtuk állítani. A következő két nap a környék felderítésével és játékkal telt el. A gyerekek mindig feltalálták magukat akár jó, akár rossz idő volt. A pénteki napon már olyannyira jó idő volt, hogy el tudtunk menni túrázni, felmentünk a közel lévő Malomkőre ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a tájra.

A hétvége focizással és egyéb játékokkal telt el, déltől a látogatókat fogadtuk. A táborlakók keményen kivették a munkából a részüket, a lányok nagyon sokat segítettek a konyhán a főzésben, mosogatásban és egyéb más munkában. A fiúk hordták a vizet és a fát. A nagyobbak elmehettek strandolni a tábor melletti strandra, az apraja pedig hajóúszató versenyt rendezett a pataokban. Augusztus 2-án egy hosszú túrára indultunk a Nagybörzsönybe, hátra csak ketten maradtak, akik a tábor felügyelték, vigyázták. Busszal mentünk Nagybörzsönyig, vissza pedig gyalog. Nem igazán volt szerencsénk, mert a faluban amit meg szerettünk volna nézni - a román stílusú kis templom, a vízi malom és a tájház - zárva volt. A vissza út nem volt könnyű, körülbelül 20 km-t gyalogoltunk. Sok szép dolgot láttunk, most nem csak a tájra gondolok, hanem a növény és állatvilágra is. Láttunk lábatlan gyíkot, aminek az eszmei értéke 180 ezer forint. Augusztus 3-án a nagyobbak egy része elment hosszú túrára, aminek úti célja Csóványos volt, amit rövid idő alatt el is értünk. A toronyból nagyon szép kilátás nyílt az egész tájra. Egy kicsit pihentünk és utána elindultunk a következő úti célunk Nógrád felé. Ez egy kicsi kis hegyi falucska ahova este hét óra körül meg is érkeztünk. Fáradtan kerestünk szálláshelyet magunknak, utána szétnéztünk a faluban, majd megvacsoráztunk.

A másnapi úti célunk Márianosztra volt, ahol felmentünk az 508 m magas Kopasz

hegyre, amely nevét a hegy tetejének a kopaszságáról kapta. A faluban már nem volt időnk nézelődni, mert indulnunk kellett a tábor felé ahova meg akartunk érkezni délutánra, legkésőbb estére, ami sikerült is. Mikor a táborba értünk olyan nagy örömmel fogadtak a többiek, hogy az nehezen fejezhető ki szavakkal. A hátralévő napok pihenéssel és szórakozással teltek el.

Szerveztünk akadályversenyt, aminek a célja az volt, hogy felmérjük állóképességünket ami nagyon jól sikerült. Sokat játszottunk mi nagyok is a kisebb gyerekekkel, ami igazi felüdülés volt számukra is. A tábor utolsó előtti napján kellemes meglepetésben volt részünk, 7-én lakodalom volt a faluban és mi éppen tábortűzre készültünk. Nagy nehezen sikerült is meggyújtani a farakást, amikor elkezdődött egy tűzijáték, ami nagyon szép volt mialatt mi énekeltünk. Másnap reggel aztán elkezdtek a tábor lebontani, amit fájó szívvel tettünk mert szívesen maradtunk volna még. A sátrakat megszáritottuk és elcsomagoltuk, majd mindent felpakoltunk a teherautóra. Utána még volt egy kis időnk, amit beszélgetéssel töltöttünk és elindultunk haza felé.

Fájó szívvel váltunk el a táborhelyünkől a tájtól. A vissza utazásunk alatt minden rendben volt. Akik hamarabb leszálltak a vonatról, tőlük az elköszönés nehezen ment, mert a táborban nagyon jó barátságok, kapcsolatok alakultak ki, de annak a reményében búcsúztunk egymástól, hogy reményeink szerint egy év múlva újra találkozunk.

Németh Róbert

(felvételük az indulás előtt készült)

Kedves Szülők!

Lassan túl vagyunk a tanévkezdés szokásos gondjain, nehézségein. Megteltek a táskák könyvekkel, füzetekkel, egyéb felszerelésekkel. Lótottunk- futottunk mire mindezt összehoztuk és gyermekeink valahogy mégsem elég boldogok.

Sokuk feszülten, görcsölve lépik át nap mint nap az iskola kapuját, pedig mi minden tőlünk telhetőt megtettünk. Láthatólag ők nem feltétlenül a teli táskától, a minél divatosabb, cifrább felszereléstől boldogok. Talán ha maradt volna energiánk jobban odafigyelni rájuk, többet együtt lenni velük, hisz az iskolakezdés nekik is megterhelő. Nem anyagilag, hanem lelkileg. Vajon milyen eredményeket hoz az új tanév? Vajon meg fogok-e felelni a követelményeknek? Vajon milyen lesz a tanító néni? Kérdések és félelmek sokasága merül fel ilyenkor a gyermekekben, még azokban is, akiken annyira ez nem is látszik. A szünet utolsó napjaiban jobban kellett tehát érezniük a szülői szeretetet, a biztatást, azt, hogy bárhogyan lesz is, mi mellette állunk. Ha úgy készítjük fel őket, hogy az iskolában számtalan sok vidám perc és érdekes felfedezés várja őket, hogy a tudás öröme, akkor nagyon sokat segítünk nekik. Ha minden reggel nyugodtan engedjük el, a kisebbeket el is kísérjük és mosolyogva szép napot kívánunk nekik, akkor gyermekünk lelkében nyugalom és biztonság lesz. És nem ez a legfontosabb?

A legerősebb támasz tehát a szeretet. Jó azonban ha nem feledkezünk meg az élettanilag fontos tápanyagokról sem: a megfelelő minőségű ásványianyagokról, vitaminokról és immunerősítőkről. Legteljesebben a természetes, vegyszerektől mentes anyagok hasznosulnak az emberi szervezetben. Ma már vannak olyan organikus vitaminok, táplálék-kiegészítők, amelyeknek a készítéséhez kizárólag biotermesztésből származó gyógynövényeket használnak. A változatos étrend biztosítása mellett, ezeket érdemes beszerezni, így segítve a jó erőnlétet és teherbírást. Fontos még a játék, a mozgás, sportolás, minél többet a friss levegőn lenni, sétálni és közben kibeszélni a nap örömeit, bánatait. Egészségesnek lenni annyit jelent, mint harmóniában élni a környezetünkkel, embertársainkkal és önmagunkkal.

Tiszteljük tehát az életet, amit Istentől kaptunk, védjük a környezetünket, az élővilágot és benne saját magunkat, egészségünket és nem utolsósorban az új életet, amit, Isten kegyelméből mi hozunk a világra!

Kívánok erőben, egészségben gazdag tanévet és szép, tartalmas életet!

Zilahi Klára

Szent Mihály segít

Szívák Györgyné hívta fel figyelmünket és ajánlja a kedves olvasók figyelmébe egy édesapa gondolatait mely a „Tengernek Csillaga” című keresztény folyóirat korábbi számában jelent meg

Öt gyermekes családapaként sokszor megtapasztalom, hogy a gyermekek lefektetése utána időnként felsír valamelyikük. Hol csak nyöszörög, hol komoly sírásra zendít.

Minden alkalommal azt mérlegeltük, be kell-e mennünk, vagy visszaalszik az, az, aki rosszat álmodott. Ha bementünk, akkor a parketta recsegés miatt kezdtek forogódni a többiek. Sokat gondolkodtam azon, hogy milyen jó megoldást lehetne kitalálni. Rájöttem, hogy itt valami rossz éri a gyermekemet, hiszen csak ezért sírhat fel, így az Istent kell segítségül hívnom. Ő az esetek túlnyomó többségében teremtményein keresztül segít, tehát akkor a leghatalmasabb, legerősebb teremtményhez kell hogy forduljak, hogy ő intézkedjen, így a sátán elleni küzdelem leghatalmasabb vezéréhez, Szent Mihály arkangyalhoz. XXIII. Leo pápa a XX. századra írta azt a szép, tömör Szent Mihály imát, melyet ma is lehetne minden szentmise végén mondanunk (több templomban újból mondják a szentmisék végén). Ezen gondolatok után megszületett az elhatározás, hogy amennyiben felsír egyik vagy másik gyermekem, Szent Mihály segítségét kérem. XXIII: Leo pápa imáját szoktam elmondani. Aztán saját szavaimmal is imádkozom. Csodálatos eredménye van! Amikor komolyan elmerülök ebben az imában, megállva a pillanatnyi tevékenységemben, vagy felébredve alvásomból, általában az ima közepe táján el szokott hallgatni a gyermek és újból béke és nyugalom van. Ilyenkor hálát adok az Úrnak az Ő jótéteményeiért és békével, örömmel telt szívvel cselekszem, vagy alszom tovább.

Szent Mihály arkangyal védelmezz minket a küzdelemben,

a sátán gonosz kísértése ellen légy oltalmunk.

Esedezve kérjük, parancsoljon neki az Isten.

Te pedig mennyei seregek vezére,

a sátánt és a többi gonosz szellemet,

akik a vesztére körüljárnak a világban,

Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére.

Amen

Felnőtt- katekézis

2004. augusztus 25-27 közötti Mátraverebély-Szentkúti lelkipályán Leó testvér két elmélkedésének az összefoglalója

Bevezetőként Szent Ferenc megtéréséről esett szó a keresztnél. Át kellett alakulnia, akárcsak Szent Pálnak. Pál Athénben nem tudott egyházközséget alapítani, de az erkölcstelen Korintusban igen. Tehát csakis Krisztus keresztségében lehet dicsekedni, ahogyan a Galata levélben írja, a 6, 14- ben. Krisztus követői ott álltak a keresztnél. Jézus az utolsó pillanatig kitartott a szeretetben. A megváltás annyit jelent, mint szeretetben lenni. Megtört a jég, az a bűvös elképzelés, hogy a szeretetnek vannak határai. Nincs határ. Jézus Krisztus belehalt a szeretetbe. A hívő családok, akik vállalják az áldozatot, mindig érthetetlenek azok előtt, akik csak a világ szerint gondolkodnak. Vértanú életet élő ember a keresztyén ember. De Jézus legsötétebb órája a győzelem órája lett.

Komoly megtérés nincs annak életében, aki még méricskél. E mögött ott bujkál az önzésünk. Krisztus győzelme a keresztnél pogány ember számára is fogható valóság volt. Gondoljunk csak a százados szavaira: „Ez az ember valóban Isten Fia volt...”

Jézus megtiltotta, hogy csodáiról beszéljenek. Natanaelnek mondja: „Sokkal nagyobb dolgokat fogsz látni ennél.” Az a lényeg, hogy Isten Fia mindvégig tökéletes volt a szeretetben és győzött. A csodábbik ezt nem tudták megtenni. Jézus előrement, nem a földre jött vissza. Mi is vele leszünk ebben a valóságban. Jézus Krisztus győzelme a keresztnél. Ez nagyon is követhető. Urunk nem ígérte, hogy nem lesz szenvedés. Azt viszont ígérte, hogy erőt fog adni azoknak akik a keskeny úton járnak. A keskeny út az, ami az életre vezet. A széles út egy szakadékba vezet, amelybe táncolva potyognak bele, akik ezen az úton járnak. *(Egyél, igyál, be vagy biztosítva...)*

Magány: a szenvedés nagyon én központúvá tesz, de lehetőség arra, hogy igenis, Isten felé terelje az ember tekintetét.

Vegyük csak Jób könyvét: ahogyan telik az idő, Jób egy pontnál elveszíti reményét. Mert hosszú ideig tart a szenvedése. Egy papot a kommunizmus idején börtönbe zártak.

Azt mondta egyszer a börtönőrnek: Téged is szeretlek. Erre az ő jól megverte, majd megkérdezte: „Ezek után is szeretsz engem?” Ugyanazt a választ kapta, erre másodszor is megverte a rabot. Harmadszor is megkérdezte ugyanezt az atyától, aki magában már így fohászkodott: „Ha ez még egyszer megver, nem tudom mi lesz velem.” De kimondta ugyanezeket a szavakat, és az ő nem tudta többé megverni. Sírva fakadt és megtért. Isten nélkül az atya nem tudott továbbmenni. Lásd Jób történetét, de Isten csak eddig vezeti el az embert. Vagy lásd a másik példát, amikor Ábrahám próbára tétetett, de Isten nem engedte Izsákot föláldozni.

Kórház. Az ágyon elfekvő beteg. Gyermekai rá sem nyitják az ajtót. Talán így gondolkodik: „Uram, te is elhagytál? Még meghalni sem engedsz? Az ápolónő nem vesz észre, és már elfeküdtem az oldalamban. Nem hozza az ágytálat” *Az ápolónő persze ide- oda rohangál, mert egyedül van.*

A százados látta a keresztnél: Ez a názáreti egészen más... Nincs bosszúállási vágya. Ez csupa szeretet...

EZ MÁR TÖBB MINT SZERETET.

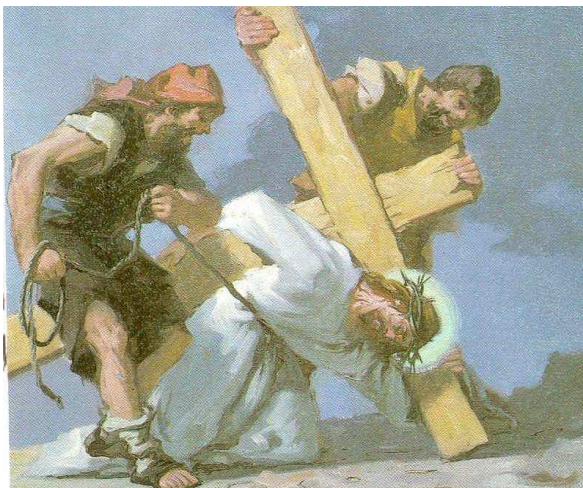
A keresztségnél misztériumba való belemerítés történik. Jézus Krisztus szenvedése föltámadásába való belemerítés misztikus módon. Nyugat- Európában kiürülnek a templomok. Szent Ferenc ezt mondta egyszer: „Az emberek nem szeretik a szeretetet így gondolkodnak: kényelemben, jó polgári módon élek, és mellette elnyerem az üdvösséget.” Ez a legnagyobb hazugság. Európa akkor fog megtérni, ha szeretetből fog szegénnyé lenni. A Szentatya írásait kifogásolják, melyekkel az igazságot kimondja.

A keresztyénység ÖNMAGUNK SZÉTOSZTÁSA, vértanúság. Ha egy édesanya 8- 10 gyermeket nevel fel, ő is éli a vértanúságát. Ezzel szemben, aki elveszi a gyermeket kényelméért, azt meri mondani magáról, nem felelőtlen. Persze elfelejti, mit mondott egykor az oltárnál. Ahol nincsen meg ez a hitvallás és vértanú élet, a hitre éhes emberek nem ismerik meg a lélek és az erő bizonyosságát. A Szentlélek olyan mértékben tölti be életünket, amilyen mértékben kiüresítjük magunkat. Krisztus a halálban fogadta be teljességgel a Szentleket.

(Folytatva a 14. oldalon)

Mindenkinek óriási kegyelem, ha hitét gyakorló családban nőhet fel. Látják Isten világát a felnőttek világában megtestesülni. Vak emberként valaki jogot végzett, zeneakadémiát, majd mérnökként dolgozott egy gyárban. Az atya édesapja. A hitetlenek nem értették, amikor házasságot kötöttek az atya szülei. A hitben élő emberek a hitetlenek számára mindig is felelőtlenek lesznek.

A kereszttel való ijesztgetés sokszor az ördög ijesztgetésével való találkozás. A lelkiélethez nem kis bátorság kell ezért. Példa: „Minek böjtölsz! Rámegy az egészséged!” – mondja az ördög. **AZ EMBER MEGTÉRÉSE OTT KEZDŐDIK, AMIKOR A HALÁLT IS VÁLLALNI TUDJA JÉZUSÉRT.** Amíg ez nincs, az ördög meg tudja fogni az embert. *(anyagiak, kényelem, egészséghez való ragaszkodás, stb.)* Amikor elbukunk, ezeken az Isten irgalma megmutatja, ezt és ezt nem adta át nekem.

Másodikként Krisztus föltámadásáról elmélkedünk, ami szorosan követi az előző elmélkedést. Az első Korintusi levél 15, 1- 18 így ír: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi tanításunk, hiábavaló a ti hitetek is.”

Zavaros elképzelések vannak manapság a feltámadásról. Szerintem a torinói lepel tanúja Krisztus föltámadásának. 4 méter 20 centiméter hosszú, 70-80 centiméter széles.

A férfi feje búbja volt a lepel középpontjában. Az egész testet bebugyolálták, mintegy múmiaként. Jellegzetes keleti temetési mód ez. Az is szokás volt, hogy két darab pénzérmét helyeztek a szemekre, ami beazonosítható, mert rövid ideig volt forgalomban, az állra pedig kendőt kötöttek.

A leplet ráhajtották, szintén átkötötték. A múmiát bevitték a sziklába vájt sírba. A köpadkára tették rá a halottat. Az Evangéliumok tudósítanak bennünket. Hazugság, hogy tetszhalott volt Jézus. A katona is átszúrta oldalát lándzsával. Akivel ezt teszik, az nem tetszhalott. A tanúk nem mertek tanúságot tenni, a római katonák látták ezt az eseményt, nagyon megijedtek. Hogyne, mikor ez félelmetes esemény volt, egy atomvillanással ért fel szinte, a transzcendens a földre lépett. Ekkor keletkezett a leplen a negatív, és amikor a fényképezést föltalálták, erről képet készítettek és előjött Jézus arca. A főpapok lefizették a katonákat: „Mondjátok azt, amíg mi aludtunk, tanítványai ellopták testét.” Ez a szóbeszéd mind a mai napig el van terjedve a zsidóknál. De azok a tanítványok gyáván elfutottak, várták letartóztatásukat, hogyan lehetnének olyan bátrak, hogy odamerészkednek, ahol a sírt őrzik? Ha tanítványai lopták el Jézus testét, miért nem kérték a hatóságok rajtuk számon? Nem tudták, mert Jézus feltámadt.

Minden fordítás csak értelmezése az eredeti szövegnek. A görög nyelv jobban kifejezi a feltámadás mozzanatait. A lepelből kiállt a kendő, mellyel átkötötték. Jézus teste eltűnt a lepelből, a lepel összement, kiengedett, mint egy luftballon. A tanítvány ezt látta, és ezért hitt. Jézus a tér és idő kategóriái fölé emelkedett. Jézus átment egy másik világba. Tanítványai a föltámadt dicsőséges testében nem ismerték meg. Ez a mi hitünk nem az, hogy meghalunk. Akiknek Jézus megjelent, azok nem ismerték fel. Urunk elvezeti a tanítványokat a feltámadás hitére. Megtöri a kenyeret. E nélkül Jézus mítosz volna. Jelek: halfogás, sebek, kenyértörés. A hit eseménye. Ez nem egyenlő a hiszékenységgel. A hit a láthatatlan világgal való kommunikáció eszköze. Látom a másik jövőjét? Látom- e házastársam jövőjét? Nem, de meggyőződtem róla, hogy szeret. Kötünk egy szövetséget. Ezért nem szabad a hittanról lemondani a szülőknek. Mert mit tud az, aki nyolcadik osztályig tanult hittant, mit tud ő fölfogni a hitről? Hogyan tud felnőtt módon gondolkodni, ha nem törődünk vele, ha abbahagyja akkor a hittant? Temetéseken is jó lenne elmondani a téves elképzelések elkerülése végett, hogy feltámadásunk hasonló ahhoz, ahogyan a

magot elvetik. A reinkarnáció tana ott terjedt el, ahol nem volt kinyilatkoztatás, és az emberek a bűnnel nem tudtak mit kezdeni. Isten mennyei testet ad nekünk. A test a külvilággal való kapcsolattartás eszköze. A mennyeből kapcsolatot lehet a földdel tartani. A látható is tud a mennyeivel, a hit, az ima által. A keresztséggel az isteni élet elkezdődött. Első lépcsőfoka ez a föltámadásnak. A föltámadás második foka a személyes halál. Saját cselekedeteink ítélnek meg bennünket. A teremtesben mindent megkaptunk Istentől üdvösségünkre. A harmadik fok a föltámadás maga. A személyes világvége halálunk pillanatában van. Az ember nem szedhető szét testre és lélekre.

Hit: hiszem, ahogyan itt a földön jelen vagyok, úgy leszek jelen a másik világban. Az eljövendő élet magában foglalja földi életemet. A halálban megszabadulunk a tér és az idő korlátaiktól. A test korlátai ezt lefoglalják. A gondolat, tudjuk, gyorsabb a fény sebességénél. Egymás felismerése, megismerése odaát egy pillanat műve lesz. *A fénysebessége 300.000 km/sec.* De gondolatban egy pillanat alatt ott vagyok, ahol lenni akarok. Ez a szellemi mozgékonyság. A Mennysországgal akkor tartok itt a földön kapcsolatot, amikor szeretetben élek. A KERESZT a tökéletes szeretet. Az összes szeretet annyiban az, amennyiben erre hasonlít.

Az odafönt valókat keressétek! Szent Pál írja: Jézus Krisztus fönséges ismeretéhez képest mindent szemétnak tartottam.

Ha nincsen meg ez az ismerete, ha nincsen meg Jézus Krisztus ismerete az embereknek, mi fogja motiválni az áldozatvállalásra? Avilai Szent Teréznek 16 évig nem volt tapasztalata erről, majd fölfedezte a benső imádságot.

Egy sejt élete a test egészében értelmezhető. Nem magánügy tehát a mi életünk sem, hanem közösségi. Minden jócselekedetem kihat misztikus módon az összes emberre. Minden bűnömből is részesednek. Akik közelebb állnak hozzám, azok jobban megérzik. A bűn betegít. Az ősegyházban ezért nyilvános volt a gyónás, majd bocsánatkérés mindenkitől. Igen súlyos volt a penitencia, az elégtétel. Ha valaki elvégezte, a püspök feloldozta, például zárándokolni kellett Szentföldre, vagy Spanyolországba Santiago de Compostellába,

gyalog. Később a szentgyónás titkos lett a súlyos bűnök miatt azért is, mert az emberi gyengeség sokszor a bűnöst azonosítja bűnével. Az üdvözültek érdemei hatással tudnak lenni a földi Egyházban lévők életére. Ingyen kapom a kegyelmeket. A büntől el akarok szakadni. A szokásos bűnöktől is. Jézus megnyitja kincstárát. Ez a búcsú.

A bűnök miatt sok lelki fejlődéssel el lehet maradni. A bűneimmel visszafejlődöm. Fejlődni kell ahhoz, hogy bejussunk a Mennysországba! A rossz gyermeket is szeretik szülei. De ez a gyermek nem mer szerető szülei szemébe nézni és azt gondolja, hogy nem szeretik. Pedig szeretik őt, lásd a tékozló fiú apja. A kisebbik nyíltan tékozolt, a nagyobbik nem. Nem értékelték atyjuk szeretetét. A nagyobbik az atya nagylelkűsége ellen lázad, nem mer változni, de belül lázad. Ő a „jó fiú”. Halálunk után Isten színe elé kerülünk. Lelkiismeretünk ítélt meg minket. Lepereg az egész életünk egy pillanat alatt. Szeretetlen előélet után milyennek fogjuk látni Jézust? Ha bűnben vagyunk, menekülünk előle. Pedig Jézus jóságos, és szeretet lásd Ádám és Éva, az ősbűn után elrejtőztek Isten elől a kertben. Isten cselekedete: Most fölemellek, csak hittel fordulj felém. Ez a teljes búcsú. Más számára is elnyerhetem, a tisztítótűzben levőkért is.

Bizonyos cselekedetek igen messzemenőek tehát, lásd Fatima. A gyermekek egyik játszótársáról mondta a Szűzanya, hogy a világ végéig a tisztítótűzben lesz. Egy szülő is, aki gyermekét gátolta abban, hogy pap legyen. Lelki bénulás tehát, ha valaki azt tartja magáról hogy nincsen bűne.

Föltettem- e már magamnak azt a kérdést, hogy hasonlóvá váljak Jézushoz? Törekedtem- e erre? Belenéztem- e ebbe a tükörbe? Ránéztek- e a keresztre? Uram, te a helyemben ezt tennéd? Vagy mást kellene tennem? Mi elől menekülök? Elfogadom- e alkoholista férjemet, gyermekeimet? Mindenki életében ott van a kő, ami elzárja őt. Jézus a világ végéig itt tevékenykedik a földön, egyesül minden emberrel. Áldozáskor kiszolgáltatja magát. RAJTUNK KERESZTÜL SZERETI AZ EMBEREKET. A rászorulókkal is egyesül: "Amit egynek teszték a legkisebbek közül... Éhes voltam, adtál- e ennem?" A mennybement valóságában egyesül Jézus az emberrel.

(Folytatva a 16. oldalon)

A két személy teljesen egyesül. Ezért csókolta meg Szent Ferenc a leprást. Így tért meg. Belső sugallatra leszállt lováról, odament a lepráshoz, és megcsókolta. Fordulat következett be ekkor nála: ami eddig édes volt, keserű lett, ami keserű volt eddig, édessé vált. Szellemi gyönyört tapasztalt meg. Nem elég tehát csak a vigasztalást keresni Istennél. Ezért rohant Szent Ferenc, hogy mindent szétosszon a szegények között, és szégyellte magát, ha nálánál szegényebbet látott.

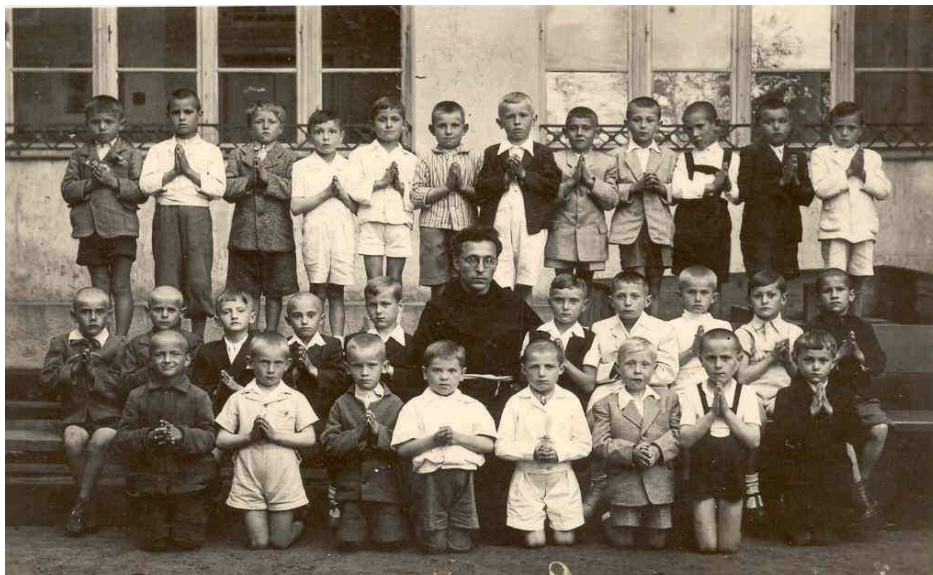
MENNYEI EMBERKÉNT ÉLJÜNK ITT A FÖLDÖN! A keresztények mindent más lelki töltettel végeznek, mint a pogányok. Ott van az Istennel való kapcsolat az életében. Ez a feltámadás első lépcsőfoka. A második lépcsőfoka egy csodálatos hazatérés legyen. A harmadik lépcsőfok a feltámadás beteljesedése. Amen.

Nagy Nándor plébános

Tisztelt Olvasóink!

Az előző lapszámunkban megjelent „Ki tud róluk” felvétellel kapcsolatban Tóth Béláné kedves olvasónktól értesültünk, hogy a felvétel 1942. május 17-én elsőáldozásuk alkalmából készült. A felvételen szereplő negyven fő közül az alábbiakat biztosan felismerte:

Gera Margit	Busa Erzsébet
Sági Etelka	Bartucz Éva
Kocsis Mária	Fekete Ida
Oláh Erzsébet	Seres Erzsébet
Dragon Margit	Ujszászi Erzsébet
Gulyás Erzsébet	Németh Piroska
Pusztai Emma	Bodor Julianna

Anyakönyvi hírek

Halottaink:

Bugyi János
 Gyovai Béláné – Simon Erzsébet
 Szító János
 Major István
 Berkő István
 Márta Józsefné – Bori Matild
 Lantos Ádámné – Bárdos Piroska
 Sinkó Imréné – Nagypál Magdolna
 Nyisztor Vilmos
 Paróczai József
 dr. Kósa Lajosné – Maklai Erzsébet
 Domokos Istvánné – Deák Mária
 Pintér Mihályné – Deák Valéria
 Gyurkó István
 Dányi Ferenc
 Szabó István
 Pertó Dezső
 Dragon Mihály
 Fekete Istvánné – Bognár Ilona
 Lovas Józsefné – Dósa Rácz Viktória
 Gál Ferencné – Kádár Anna
 Csehpal János
 Bartók Mihály
 Rácz Pálné – Tari Margit
 Ujvári Imréné – Deák Irén
 Harmai István
 Gálfi Lajos
 † † †

Ki tud róluk?

Szerkesztőségünk továbbra is tervezi a régi fényképek közlését. Kérjük, aki a képen szereplőkről felvilágosítást tud adni, vagy felismeri önmagát, írja meg vagy tájékoztassa szerkesztőségünket, hogy mikor és milyen alkalommal készült a felvétel.

Újmisés áldásban részesültünk

Augusztus 29-én, vasárnap a fél tízes szentmisében, az alábbi prédikációt intézte templomunkban a hívekhez Tótsi Bálint atya, a Nagyboldogasszony templom káplánja.

„Ha tehát meghívunk vendégségbe, menj el, telepedj le az utolsó helyre. Akkor odajön majd az, aki meghívott és ezt mondja neked: Barátom! Menj följebb!” (Lk 14, 10a).

Kedves Testvérek! A mai evangéliumban hallottuk, hogy egy farizeus meghívta Jézust vendégségbe, ami számunkra nem lehet meglepő, hisz gyakran látjuk Jézust Lukács evangéliumában, mint vándort és vendéget, aki akár az asztalközösségekben is igyekszik bizonyos körökhöz hozzáférni, és azokat üzenetének hallgatóivá tenni.

Jézus a fogadás alatt egy fajta oktatást ad a farizeus vendégeinek. Úgy hangzik ez, mint egy okos illemszabály, amelyet valamelyik 21. századi illemlönyvből olvasott volna fel. Mi is ismerjük ezeket a könyveket, és sokszor kezünkbe vesszük, hogy adott esetekben illő módon tudjunk viselkedni az emberek között.

Ha mégis jobban megfigyeljük a példabeszéd mondanivalóját, akkor észrevehetjük azt, hogy Jézus nem csupán egy illemszabályt tár a hallgatóság elé, hanem egy igen fontos erényre akar mindenkit buzdítani. És ez az erény, az alázatosság.

Az adott helyzetből kiindulva, Jézus, Isten országának elnyeréséről beszél, amely annak az embernek lehetséges, aki alázatosan meghajlik Isten hívására: Isten az, aki bennünket vendégségbe hív. Az ember megszólítottának érzi magát. Ugyanakkor, az embernek szüksége van arra az alázatra, amely által ki tudja mondani azt, hogy: Uram, nem vagyok méltó! Így lesz megbecsülve az alázatos, akit a vendégszerető Isten az Ő asztalához ültet.

Jézus, mindez által azt akarja megmutatni, hogy a kevély embert, aki az első helyeket keresi, a saját kevélysége alázza meg, és ez által ő maga menekül a dicsőség elől. Ugyanakkor, az alázatost a maga alázatossága magasztatja fel, és ez által találja meg azt a dicsőséget, amelyet Isten tartogat azoknak, akiknek mindig kész azt mondani: „Barátom! Menj följebb!”

Életünk folyamán sokszor kialakulhat olyan helyzet, amikor az alázatos lelkület többet segítene rajtunk, amikor jobban tehetnénk, ha kevesebbet beszélünk, vagy ha elfoglaljuk azt a helyet, amely által nem a saját dicsőségünket keressük. Apró tettek által tudjuk megszerezni magunknak azt a helyet, amelyet az Isten országában fogunk elfoglalni. Hisz ezen a földön, mi vándorok vagyunk az örök vendégség felé.

Mécs László, a „Vendég és vándor voltam” című versében, mond nekünk valamit arról az emberi sorsról, amely Istenre irányítja lelkünket, arról az emberi vágyról, amely szerint, az ember vendége akar lenni a Szeretnek:

*„Boldog dolog vendégnek lenni ottan
hol várnak ránk, szeretnek és megáldnak.
Valamikor vendége volt az ember
az Isten Éden-kerti asztalának.
A kenyéren nem volt még veríték-szag,
borába nem volt embervér keverve,
s karácsony volt minden nap, minden évszak.
Édenből csak a vendégség maradt meg.
A vendég sorsa most is: kiskarácsony.
Hogy-hogy nem: a szív Betlehem lesz, benne
megszületik a Jóság, a kalácson
méz csillog, arcunk nem felhőzi semmi.
Gyermekekoromban én se pap, se kántor
mindég vendég szerettem volna lenni.”*

(Folytatva a 18. oldalon)

Kedves Testvérek!

Mi vándorok vagyunk, és vendégek szeretnénk lenni, mert Isten hív az örök asztalához. Erre a vendégségre kell felkészülni az alázatos lelkületet kell magunkra öltetni, hogy méltatlanul is, kapjunk egy helyet Isten bőséges asztalánál.

Utolsó gondolatként, el szeretném mondani, mint buzdítást, és tanácsot, azt, amit egy gyönyörű képeslapon olvastam: „Az ég magas, az ég kapui alacsonyok. Ha be akarunk jutni, fejet kell hajtunk.”

Így segítsen a jó Isten! Ámen!

Anyakönyvi hírek

Tisztelt Olvasóink!

Az Egyházközség tagjainak keresztelezéséről és házasság kötéséről fénykép formájában is szeretnénk tájékoztatni Önöket. Sajnos az elmúlt időszakban történekről nem minden esetben kaptunk fényképeket, így róluk csak a neveik közreadásával értesülhetnek. Kérjük, hogy a fenti eseményről készült felvételeket jutassák el a Plébánia Hivatalba, hogy közzé tudjuk tenni azokat.

Keresztelés

Augusztus 15.

Keller Pintér Nikoletta Vivien

Augusztus 29.

Kovács Anett

Június 27.

*Ádám Zsófi
Havasi Balázs
Simon Ernő
Buda Zoltán*

Augusztus 29.

Kácsor Ilona

Keresztelés Szeptember 12.

Berkes Erika

Sebők Lilla Rózsa

Mihály Katalin

Bujáki Mónika

Muladi Dóra

Sági Liliána

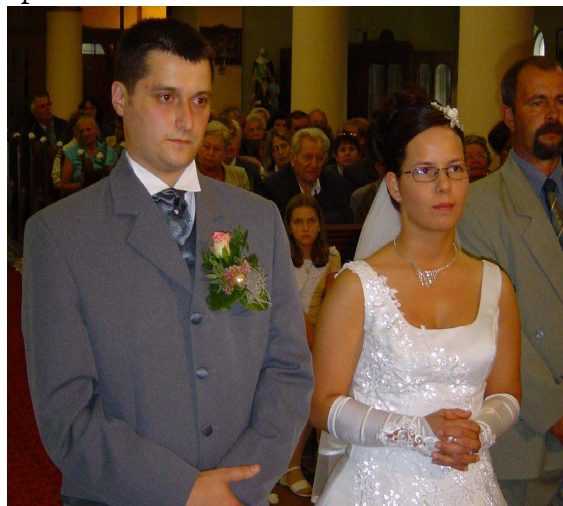
Házasságkötés

Szeptember 4.

Bódi Róbert – Nagy Melinda

Szeptember 11.

Felföldi Mihály – Kácsor Ilona

Búcsú Bokroson

A Szent László templom búcsúnapján június 27-én az ünnepi szentmisét bemutatta és az azt követő körmenetet Főtisztelendő Talapka István, a kiskunfélegyházi Sarlós Boldogasszony plébánosa vezette.

Sport hírek

Versenyfelhívás

Az elmúlt időszak hagyományát követve október 2-án szombaton 8 és 14 óra között az Egyházközség szervezésében a gyermekek részére a Piroskavárosi Általános Iskola tornatermében asztalitenisz verseny kerül megrendezésre. A versenyre nevezni a helyszínen a kezdés időpontjáig lehet.

Sportélet a Plébánián

Várjuk a sakk és az asztalitenisz iránt érdeklődő és azt szerető személyeket, fiatalokat és idősebbeket egyaránt, hogy szombat délutánonként a könyvtár nyitvatartási ideje alatt keressék fel a - Kolostor épület emeletén - terveink szerint beinduló klubjainkat.

Gyarapodik a könyvvállományunk

A Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkból ifjúsági, gazdasági, földrajzi, történelmi, egyházi és irodalmi műveket, valamint videokazettákat tudnak térítésmentesen kölcsönözni.

Ezúton köszönjük meg, hogy a plébániánkhoz kötődő híveinktől egyre több alkalommal kapunk folyóiratokat és könyveket, amivel folyamatosan gyarapodik a kölcsönözhető kiadványok száma.

Nyitvatartásunk:

Szombat: 16. 00 - 18. 00

Vasárnap: 08. 45 - 11. 30

Tisztelt Olvasóink!

Továbbra is várjuk írásait, ötleteiket a további lapszámok tartalmára vonatkozóan, hogy ezáltal is színesebbé tudjuk tenni lapunkat, amely terveink szerint Karácsony ünnepére fog legközelebb megjelenni.

HARANG-SZÓ

a Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Szerkesztők: Kovács Franciska és Fekete Imre

Számítógépes formázás: Pap Imre

Felelős kiadó: Nagy Nándor plébános

Cím: 6640 Csongrád Piroksa János tér 4

Tel./fax: 63/483-063

E-mail: sztojosefplebania@csongrad.hu

Készült az SZVSZ Kft. Nyomda üzemében

Tel./fax: 63/314-567